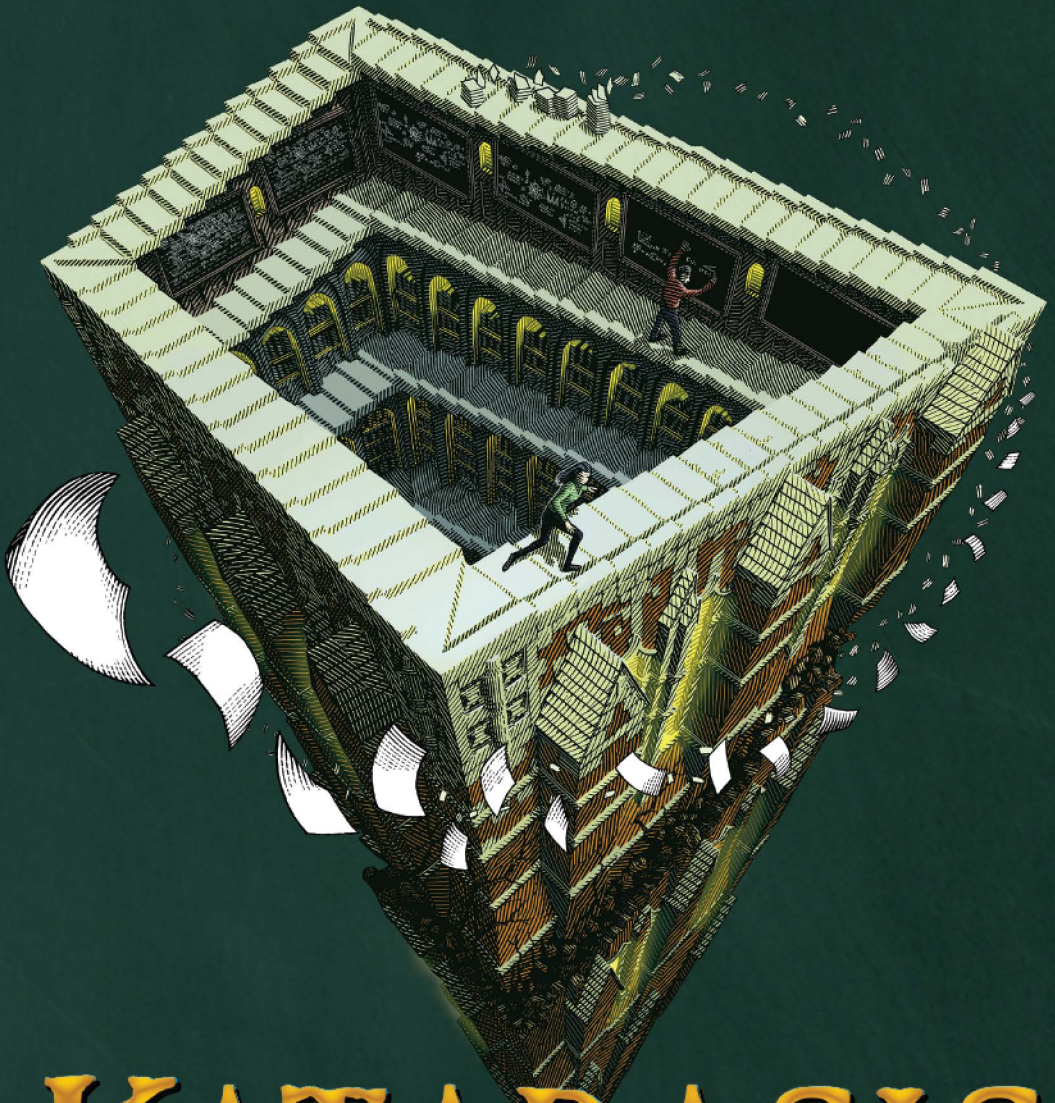

Beat

พลอย โบนส์ เปา

R. F. KUANG

KATABASIS

บทเรียนสุดท้ายในนรก

จากนักเขียนชายดีอันดับ 1 ของ *นิวยอร์กไทมส์* เจ้าของผลงาน *เซาท์เวสต์ วรรณกรรมลับรหัส*

ฉบับ
ทดลอง
อ่าน

บทเรียนสุดท้ายในนรก

Katabasis

R. F. Kuang

พลอย ใจนส์ แปล

Beat

แต่เบนเน็ตต์ผู้ปราชัยเปรื่อง ผู้เป็นที่รัก

หมายเหตุจากผู้เขียน

นักวิชาการบางคนที่ฉันเขียนถึงในหนังสือเล่มนี้เป็นบุคคลจริง และฉันก็พยายามนำเสนอมุมมองของพวกเขาอย่างเที่ยงตรง ยกเว้นหลายกรณีที่ฉันหวังว่าคงเห็นได้ชัดเจนในตัวมันเองอยู่แล้ว ผลงานของเดเร็ก พาร์พิตที่ชื่อ *Reasons and Persons* ได้รับการตีพิมพ์ในปี 1984 จริง ซึ่งเหมาะสมกับลำดับเหตุการณ์ในเรื่องของฉันพอดี อาริสโตเติลไม่ได้ใช้คำว่า “หนอนอวกาศแห่งสรวงสวรรค์ (celestial space worm)” แต่มันเป็นวิธีที่ดีเพื่อให้เห็นภาพแนวทางฟิสิกส์ของเขา ส่วนผลงานของไมเคิล ฮิวเมอร์ที่ชื่อ “Existence Is Evidence of Immortality” มาจากปี 2019 แต่ในหนังสือเล่มนี้ฉันอ้างว่ามันออกมาในทศวรรษ 1960 ข้อมูลดังกล่าวจึงเป็นเรื่องเพ้อฝัน เช่นเดียวกับเนื้อหาส่วนใหญ่ของหนังสือเล่มนี้

บทที่หนึ่ง

เพราะข้าพเจ้าเชื่อว่า ผู้อุทิศตนให้ปรัชญาอย่างแท้จริงน่าจะถูกคนอื่นเข้าใจผิด คนเหล่านั้นไม่ตระหนักว่าเขาฝึกฝนตนเองเพื่อความตายและการดับสูญอยู่เสมอ ดังนั้น หากเป็นเช่นนั้นและเขาปรารถนาในความตายมาตลอดชีวิต เมื่อเวลาของเขามาถึงแล้ว เขาจะบ่นครวญในสิ่งที่ไขว่คว้าและปรารถนามาตลอดด้วยเหตุใดเล่า

เพลโต, เฟโด

เคมบริดจ์ ภาควิชาการศึกษาแรกในเดือนตุลาคม ลมเย็นบาดผิว ดวงอาทิตย์หลบเร้น และเป็นวันแรกของภาคเรียน แต่แทนที่เธอจะได้ไปสอนนักศึกษา ปริญญาตรีเกี่ยวกับอันตรายของการใช้คาถาตัดแบ่งแบบคาร์ทีเซียนเพื่อทบทวนบทเรียนโดยไม่พักเข้าห้องน้ำ อลิซ ลอว์กลับต้องหาทางช่วยดวงวิญญาณของอาจารย์ที่ปรึกษาจากนรกแปดขุมเสีย

อุบัติเหตุที่สังหารศาสตราจารย์เจ็คอบ กริมส์นั้นน่ากลัวอย่างยิ่ง และอาจถือเป็นความผิดของเธอในบางแง่มุมด้วย ดังนั้นเธอจึงมีเหตุผลทั้งในแง่หน้าที่ทางศีลธรรมและผลประโยชน์ส่วนตัวที่ต้องทำอะไรบางอย่างเกี่ยวกับเรื่องนี้ เพราะหากไม่มีศาสตราจารย์กริมส์ก็ไม่มีประธานคณะกรรมการสอบ และหากไม่มีประธานคณะกรรมการสอบ เธอก็สอบป้องกันวิทยานิพนธ์ไม่ได้ จบการศึกษา

ไม่ได้ และไม่อาจประสบความสำเร็จในการสมัครงานตำแหน่งอาจารย์ประจำด้าน
เวทมนตร์วิเคราะห้ อลิซจึงรู้สึกว่าเป็นต้องหาทางวิ่งวอนขอชีวิตเขากลับคืนมา
จากพญายมผู้เมตตาซึ่งเป็นเจ้าแห่งยมโลก

นี่ไม่ใช่งานเล็ก ในช่วงหนึ่งเดือนที่ผ่านมาเธอได้กลายเป็นผู้เชี่ยวชาญ
ด้านนรกภูมิวิทยาผ่านการศึกษาด้วยตัวเองไปแล้ว ทั้งที่มันไม่ใช่แขนงวิชาที่เธอ
เลือกเรียนด้วยซ้ำ ทุกวันนี้ *ไม่มีใคร* เรียนแขนงวิชานี้แล้ว เพราะนักนรกภูมิวิทยา
แทบไม่เคยมีชีวิตรอดจนได้ตีพิมพ์ผลงานของตัวเอง ทว่าตั้งแต่ศาสตราจารย์
กริมส์เสียชีวิต เธอก็ใช้เวลาทุกนาทียามตื่นเพื่ออ่านเอกสารเฉพาะทาง งานวิจัย
และเศษเสี้ยวข้อมูลที่พอจะหาได้เกี่ยวกับการเดินทางไปกลับนรก มีนักวิชาการ
อย่างน้อยหนึ่งโหลที่เคยเดินทางเช่นนั้นและมีชีวิตรอดมาแล้วเรื่องราวได้อย่าง
น่าเชื่อถือ แต่มีน้อยคนมากที่ทำเช่นนั้นได้ในศตวรรษที่ผ่านมา แหล่งข้อมูล
ที่มีอยู่ทั้งหมดดูไม่น่าไว้วางใจในระดับที่แตกต่างกันไป แถมยังแปลกยากอย่าง
มหาโหดด้วย ข้อมูลของดันทเตเต็มไปด้วยคำบ่นด้วยความไม่พอใจมากมายจน
ออกนอกประเด็นและหาสาระหลักแทบไม่เจอ ส่วนที. เอส. เอเลียตก็ดูเหมือน
มอบคำบรรยายแบบลงรายละเอียดล่าสุดเกี่ยวกับภูมิประเทศที่นั่น แต่ *เดอะ*
เวสต์แลนด์ ก็อ้างอิงตัวเองมากเสียจนเป็นที่ถกเถียงกันอย่างหนักว่ามันเหมาะสม
จะเป็นบันทึกของผู้ไปเยือนนรกจริงหรือ ส่วนบันทึกของออร์ฟิอัสก็เขียนด้วย
ภาษากรีกโบราณและเหลือแค่เศษซากเช่นเดียวกับเจ้าตัว ส่วนเอนเอส...อืม นั่นคือ
เรื่องโฆษณาชวนเชื่อแบบโรมัน อาจมีบันทึกอื่นมากกว่านี้ในภาษาที่ไม่แพร่หลาย
ซึ่งอลิซอาจต้องใช้เวลาหลายสิบปีเพื่อค้นหาทั่วหอดจดหมายเหตุ แต่น่าพิกา
ทุนการศึกษาของเธอไม่ได้แล้ว เธอจะต้องเข้ารับการประเมินความก้าวหน้า
ที่รออยู่ตอนสิ้นสุดภาคเรียนนี้ หากไม่มีอาจารย์ที่ปรึกษาผู้ยังมีชีวิตและหายใจอยู่
ก็คงหวังได้แค่ขอต่อทุนออกไปจนถึงตอนที่เธอย้ายไปเรียนที่อื่นและหาอาจารย์
ที่ปรึกษาคนใหม่ได้แล้ว

แต่เธอไม่อยากย้ายไปที่อื่น เธออยากได้ปริญญาจากเคมบริดจ์ อีกทั้งเธอยัง
ยังไม่อยากได้อาจารย์ที่ปรึกษาคนอื่นด้วย เธอต้องการศาสตราจารย์เจ็คอบ กริมส์
ผู้เป็นหัวหน้าภาควิชา เจ้าของรางวัลโนเบล และได้รับเลือกตั้งเป็นประธาน
ราชวิทยาลัยเวทมนตร์ถึงสองสมัย เธอต้องการจดหมายแนะนำทองคำที่จะ

เปิดประตูทุกบานได้ เธออยากก้าวไปอยู่จุดสูงสุดของทุกภาคส่วน นี่หมายความว่า
อลิซต้องไปเยือนนรก และเธอต้องไปในวันนี้

เธอตรวจสอบคาถาที่เขียนด้วยชอล์กหนึ่งรอบแล้วก็ตรวจซ้ำอีกรอบ อลิซ
จะปิดดวงคาถาในขั้นตอนสุดท้ายเสมอ เธอจะทำเมื่อมั่นใจเต็มร้อยแล้วว่าการ
ท่องคาถาและกระตุ้นดาวห้าแฉกนี้จะไม่ทำให้ตัวเธอต้องตาย คนเราต้องมั่นใจ
อยู่เสมอ เวทมนตร์เรียก روحความแม่นยำ เธอถลึงตาจ้องเส้นสีขาวยาวประณิธาน
จนกระทั่งมั่นใจว่ายวนอยู่ตรงหน้า สุดท้ายก็สรุปว่ามันดีเท่าที่จะดีได้แล้ว สมอง
มนุษย์อาจผิดพลาดได้ แต่สมองของเธอผิดพลาดน้อยกว่าสมองของคนส่วนใหญ่
และตอนนี้สมองของเธอก็เป็นสิ่งเดียวที่เชื่อถือได้

เธอกำชอล์กแน่น แคชยับมันอย่างราบรื่นอีกครั้งเดียวแล้ววงคาถาก็เสร็จ
สมบูรณ์

เธอสุดลมหายใจลึกแล้วก้าวเข้าไปในนั้น

แน่นอนว่าเรื่องนี้ย่อมมีราคาของมัน ไม่มีใครเดินทางไปในนรกได้อย่าง
ปลอดภัยไร้กังวล แต่เธอตัดสินใจได้ตั้งแต่แรกว่าจะยอมจ่าย เพราะมันดูเล็กน้อย
มากในภาพรวมของสถานการณ์ เธอแค่หวังว่ามันคงไม่เจ็บมาก

“เธอกำลังทำอะไรอยู่”

เธอรู้จักเสียงนี้ รู้ก่อนหันกลับไปมองว่าจะเจอใครอยู่ที่ประตู

ปีเตอร์ เมอร์ด็อก เสื้อโค้ตไม่ติดกระดุม ชายเสื้อไม่สอดไว้ในกางเกง
กระดาศพะเยิบพะยาบจากกระเป๋าคูพร้อมจะโดนลมพัดหายไปได้ทุกเมื่อ
อลิซรู้สึกซังซังมาตลอดที่ปีเตอร์ผู้ดูเหมือนเพ็งชุดตัวเองขึ้นจากเตียงในทุกวัน
กลับเป็นที่รักของคนในภาควิชา แต่ก็ไม่ใช่เรื่องที่น่าประหลาดใจนัก สถาบัน
วิชาการอาจให้เกิดความมีวินัยและให้รางวัลความพยายาม แต่สิ่งสำคัญ
เหนืออื่นใดคือแวดวงนี้รักอัจฉริยะผู้เก่งกาจโดยไม่ต้องพยายาม ปีเตอร์ เมอร์ด็อก
กับทรงผมรังนกของเขา รวมถึงแขนขาที่แก่งก้างเหมือนหุ่นไล่กาโง่งนงนอนอยู่
บนจักรยานเก่าแก่อ่อนแอ เป็นคนที่ดูเหมือนไม่เคยต้องพยายามทำอะไรเลย
ในชีวิต เขาแค่เกิดมาฉลาด ความรู้ทุกอย่างหลั่งไหลจากเทพเจ้ามาสู่สมองโดย
ไม่เคยตกหล่นที่ไหนเลย

อลิซทนเขาไม่ได้

“อย่ามายุ่งกับฉัน” เธอพูด

ปีเตอร์บุกเข้ามาในวงศาตาของเธอ ซึ่งเป็นเรื่องเลียมารยาทมาก เราควรถามก่อนทุกครั้งที่จะเข้าดาวห่าแจกของผู้วิเศษคนอื่น “ฉันรู้ว่าเธอวางแผนอะไรอยู่”

“ไม่ นายไม่รู้”

“ดาวห่าแจกเคลื่อนย้ายร่างแบบพื้นฐานของลี พร้อมการดัดแปลงของเซติยา” เขาพูด ซึ่งก็ทำให้อลิชประทับใจ เพราะเขาแค่กวาดตามองพื้นแวบเดียวเท่านั้น แล้วยังมองจากอีกฟากห้องด้วย “ผลรวมของรามาโนจันที่มีนัยต่อปรากฏการณ์คาสีเมียร์เพื่อสร้างการเชื่อมโยงทางจิตกับเป้าหมาย แปรเส้นสำหรับแปรขุม” รอยยิ้มเบ่งบานบนใบหน้าของเขา “อลิซ ลอว์ แม่สาวตัวป่วน เธอพยายามจะไปนรกสินะ”

“เอะละ ถ้านายรู้มากขนาดนั้น” อลิซตวาด “นายก็ควรรู้ว่ามี่ปืนที่ให้เรามาคนใดคนหนึ่งเท่านั้น”

ปีเตอร์คุกเข่าลง ดันแว่นตาขึ้นไปบนสันจมูก แล้วใช้ซอล์กของตัวเองแก้ไขบางส่วนในดาวห่าแจกอย่างรวดเร็ว การทำแบบนี้ก็ไร้มารยาทเช่นกัน เราควรถามก่อนทุกครั้งที่จะแก้ไขงานของนักวิชาการคนอื่น แต่มารยาทตามธรรมเนียมดูเหมือนใช้กับปีเตอร์ เมอร์ด็อกไม่ได้ ปีเตอร์ใช้ชีวิตโดยไม่รู้เรื่องอะไรทั้งนั้น และก็เป็นที่อีกครั้งที่อัจฉริยภาพของเขากลายเป็นข้ออ้างเพียงอย่างเดียวของเจ้าตัว อลิซเคยเห็นปีเตอร์ทำช็อกโกแลตไซรัปเปื้อนซูดยาวของผู้นำวิทยาลัยที่โต๊ะประชุมโดยไม่โดนลงโทษอะไรมากกว่าการตบ้ำพร้อมเสียงหัวเราะ ตอนที่ปีเตอร์ทำผิดมักดูน่ารัก ส่วนตัวเธอเองครั้งหนึ่งเคยเข้าไปหลบในห้องน้ำตลอดมื้ออาหารค่ำและได้แต่หายใจหอบถี่ผ่านนิ้วมือเพราะผลอชนตะกร้าขนมปังตกพื้น

“หนึ่งกลายเป็นสองแล้ว” ปีเตอร์ขยับนิ้วไปมาอย่างรวดเร็ว “โอมเพียงตอนนี้ก็มีพื้นที่เพียงพอแล้ว”

อลิซตรวจสอบงานของเขาถึงสองรอบ และยอมรับอย่างไม่พอใจว่ามันสมบูรณ์แบบ คงดีกว่านี้ถ้าเขาทำพลาดจนส่งผลให้ตัวเองต้องแขนขาขาด แล้วเธอก็หวังด้วยใจจริงให้เขาไม่ประกาศในตอนนั้นเองว่า “ฉันจะไปกับเธอ”

“ไม่ นายไปไม่ได้”

ในบรรดาทุกคนที่ภาควิชาเวทมนตร์วิเคราะห์ของเคมบริดจ์ ปีเตอร์ เมอร์ด็อกเป็นคนสุดท้ายที่เธออยากร่วมเดินทางด้วยในยมโลก ปีเตอร์ ผู้สมบูรณ์แบบ ฉลาด และน่ารำคาญ ปีเตอร์ผู้ชนะรางวัลสูงสุดของภาควิชาในทุกช่วงเวลาของชีวิต ไม่ว่าจะเป็นรางวัลเอกสารวิจัยดีเด่นของปีหนึ่ง เอกสารวิจัยดีเด่นของปีสอง เหรียญคุณบิด้านคณิตศาสตร์และตรรกศาสตร์ (ซึ่งสารภาพตามตรงว่าเป็นแขนงวิชาที่อลิซเรียนได้ห่วยที่สุด แต่เธอไม่ใช่คนที่คุ้นเคยกับการพ่ายแพ้มากนักก่อนมาเคมบริดจ์) ปีเตอร์คือหนึ่งในนักวิชาการผู้มาจากตระกูลนักวิชาการ เป็นผู้วิเศษที่เกิดจากนักฟิสิกส์กับนักชีววิทยา นั่นหมายความว่าเขาเข้าเกณฑ์ลับของหอคอยงาช้างตั้งแต่ก่อนจะเดินได้ด้วยซ้ำ ปีเตอร์ได้ครอบครองสิ่งดีทุกอย่างในโลกอยู่แล้ว เขาไม่ต้องการจดหมายแนะนำจากศาสตราจารย์กริมส์เพื่อให้ได้งานดี ๆ

สิ่งที่แย่ที่สุดคือปีเตอร์ช่างแสนดีอย่างสม่ำเสมอ เขาไปไหนมาไหนพร้อมรอยยิ้มร่าเริงบนใบหน้าตลอดเวลา พร้อมหยิบยื่นความช่วยเหลือให้เพื่อนร่วมเรียนที่เผชิญอุปสรรคด้านงานวิจัย คอยถามไถ่ทุกคนในกลุ่มสัมมนาว่าช่วงสุดสัปดาห์ที่ผ่านมาเป็นอย่างไรบ้าง ทั้งที่ก็รู้ดีอยู่แล้วว่าคนเหล่านั้นต้องก้มหน้าก้มตาตรวจสอบข้อมูลที่ตัวเองอาจทำได้แม้ขณะหลับ ปีเตอร์ไม่เคยโอ้อวดหรือดูถูกใคร เขาแค่ *ดีกว่าคนอื่น* อย่างไม่ไร้เล่ห์เหลี่ยมแอบแฝง และนั่นก็ยิ่งทำให้ทุกคนรู้สึกแย่งไปอีก

ไม่ อลิซอยากแก้ปัญหานี้ด้วยตัวเอง เธอไม่อยากให้ปีเตอร์ เมอร์ด็อกมาพูดพร่ำอยู่เหนือไหล่ตลอดเวลาและคอยวิจารณ์ดาวห้าแฉกของเธอเพราะเขาพยายามจะช่วย อีกทั้งถ้าเธอกลับมาได้อย่างปลอดภัยพร้อมดวงวิญญาณของศาสตราจารย์กริมส์ เธอก็ยังไม่อยากให้ปีเตอร์ได้เครดิตด้วย

“นรณะโหดเดี๋ยวมากนะ” ปีเตอร์พูด “เธอจะต้องการเพื่อนร่วมทาง”

“นรคคือคนอื่นต่างหาก ฉันได้ยินมาอย่างนั้น”

“ตกลงมากนี้ ไม่เอาล่ะ อย่างน้อยเธอก็ต้องการคนช่วยแบกสัมภาระนะ”

สิ่งที่อลิซใส่ไว้ในกระเป๋าของเธอมีกระตักน้ำนินทรไบโหม่เอี่ยม (กระตักน้ำเวทมนตร์ที่มน้ำดื่มได้นานหลายสัปดาห์) และขนมปังเลมบาส (แผ่นสารอาหารที่มีกลิ่นเหม็นหืนและรสชาติเหมือนกระดากแข็ง ได้รับความนิยมในหมู่นักศึกษา

ระดับบัณฑิตศึกษา เพราะใช้เวลากินแค่วันที่แต่อดิมนานหลายชั่วโมง แท้จริงแล้วขนมปังเลมบาสไม่มีคาถากำกับ มันเป็นแค่โปรตีนสกัดจากถั่วลิสงหลายต้นที่มีเปอร์เซ็นต์น้ำตาลสูงลิ่ว) เธอมีไฟฉาย ไอโอดีน ไม้ขีด เชือก ผ้าพันแผล และผ้าห่มรักษาอุณหภูมิ เธอมีซ็อกกี้อ้อบาร์เคลสหนึ่งห่อใหม่เอี่ยม และแผนที่นรกที่เชื่อถือได้ทุกฉบับเท่าที่หาเจอในห้องสมุดมหาวิทยาลัย เธอบรรจุคัตลอคออกมาแล้วใส่ไว้ในแฟ้มเคลือบพลาสติกอย่างดี (น่าที่ที่ทุกแผนอ้างถึงภูมิประเทศที่แตกต่างกันหมด เธอคิดว่าเมื่อไปถึงจะหาทางขึ้นที่สูงแล้วค่อยเลือกแผนที่ที่เหมาะสมอีกที) เธอมีมิดพกแบบพับได้และมีดล่าสัตว์ที่แหลมคมอีกสองเล่ม อีกทั้งเธอยังมีหนังสือของพรุสต์ด้วยเพื่อเบี่ยงตอนกลางคืน (บอกตามตรงว่าเธอยังไม่เคยมีโอกาสได้ลองอ่านงานของพรุสต์ แต่เคมบริดจ์ทำให้เธอกลายเป็นคนประเภทที่อยากอ่านงานของเขา และเธอคิดว่านรกก็น่าจะเป็นสถานที่เหมาะสมสำหรับเรื่องนี้) “ฉันเอาทุกอย่างมาพร้อมแล้ว”

“เธอยังต้องการความช่วยเหลือเพื่อแก้ปริศนาในนรกขุมต่าง ๆ อีกนะ” ปีเตอร์พูด “นรกเป็นดินแดนที่เจ้าเล่ห์ในแง่อภิปราย แอนส์คอมบ์อ้างว่าการหลงสภาวะพื้นที่ที่เกิดขึ้นอยู่เสมอแค่อย่างเดียว...”

อลิซกลอกตา “ได้โปรดอย่าบอกเป็นนัยว่าฉันไม่ฉลาดพอจะไปเยือนนรกได้ไหม”

“เธอมีหนังสือ *เคลียร์รีส์* หรือยัง”

“มีอยู่แล้ว” อลิซไม่ได้ลืม *เคลียร์รีส์เทมเพิลต์ส* เธอไม่ได้ลืมอะไรเลย

“เธอตรวจเทียบการเดินทางของออร์ฟิอุสทั้งสิบสองเวอร์ชันแล้วหรือยัง”

“ฉันต้องทำแบบนั้นอยู่แล้ว มันเป็นจุดเริ่มต้นที่ชัดเจน...”

“เธอรู้วิธีข้ามน้ำแม่เลเธหรือยัง”

“ไม่เอาน่าเมอร์ดีอก”

“เธอรู้วิธีปราบเซอร์เบอร์สหรือยัง”

อลิซลังเล เธอรู้ว่านี่คืออุปสรรคอย่างหนึ่งที่เป็นไปได้ เธอเคยเห็นภัยคุกคามจากเซอร์เบอร์สระบุไว้ในจดหมายฉบับหนึ่งจากดันเตถึงแบร์นาร์โด กานซโซ เพียงแต่เธอไม่เคยเห็นมันปรากฏในข้อมูลอ้างอิงอื่นใดที่ค้นเจอ ส่วนหนังสือเล่มหนึ่งที่อาจมีเงื่อนไขในเรื่องนี้คือ *ดันเตกับนรกภูมิตามจริง* ของ

แวนดิกก็หายไปจากชั้นหนังสือเสียได้

อันที่จริงมีหนังสือจำนวนหนึ่งที่เธอต้องใช้หายไปจากห้องสมุดอยู่เรื่อยในช่วงไม่กี่เดือนที่ผ่านมา บ่อยครั้งมีคนยืมออกไปในตอนเช้าของวันที่เธอตั้งใจไปหามันด้วยซ้ำ ไม่ว่าจะเป็นบทแปลทุกเวอร์ชันของ *เอเนอิด* งานวิจัยยุคกลางทั้งหมดเกี่ยวกับลาซาร์ส รวากับมีภูตผีสิงอยู่ตามชั้นหนังสือ คอยคาดเดาความเคลื่อนไหวของเธอในทุกย่างก้าว

เธอคิดได้ตอนนี้เอง “นี่นาย...”

“ค้นหาข้อมูลเรื่องเดียวกัน” ปีเตอร์พูด “เราสองคนจำเรียนมาขนาดนี้แล้วนะอลิส ไม่มีคนอื่นจะให้คำแนะนำแก่วิทยานิพนธ์ของเราได้หรอก ไม่มีใครฉลาดพอ แถมยังมีอีกตั้งหลายอย่างที่เขาไม่เคยสอนเรา เราต้องพาเขากลับมาและสองหัวย่อมดีกว่าหัวเดียว”

อลิสอยากหัวเราะ ตลอดเวลาที่ผ่านมา ทุกครั้งที่เจอช่องโหว่บนชั้นหนังสือ ทุกครั้งที่มีส่วนปริศนาหายไป มันคือฝีมือของปีเตอร์มาโดยตลอด

“งั้นนายก็บอกฉันสิว่าจะปราบเซอร์เบอร์สได้อย่างไร”

“พยายามได้ดี่นี่ลอร์” ปีเตอร์ตอบไหล่เธอเบาๆ “ไม่เอาล่ะ เธอก็รู้ว่าเราร่วมมือกันได้ดีเสมอ”

อลิสคิดว่าพูดแบบนี้ก็จะเกินไปหน่อย

เขาไม่ได้ตั้งใจหรอก เธอรู้ว่าเขาไม่ได้ตั้งใจ เพราะมันไม่เป็นความจริง มันไม่เป็นความจริงมาเกินหนึ่งปีแล้ว แถมยังเป็นสิ่งที่ปีเตอร์เลือกเองด้วย เธอยังจดจำได้ดี แล้วเขามาทำตัวสนิทสนมแบบนี้ได้อย่างไร พูดออกมาได้อย่างหน้าระรื่น รวากับพวกเธอยังอยู่ปีหนึ่งแล้วหัวเราะเล่นกันอยู่ในห้องปฏิบัติการ รวากับเวลาไม่เคยผ่านไปเลย

แต่จะว่าไปนี่ก็คือวิธีการทำงานของปีเตอร์ เขาเป็นแบบนี้กับทุกคน อบอุ่นและร่าเริงเสมอ แต่ทันทีที่พยายามเข้าไปใกล้ซิด ก็พบว่าพื้นอันมั่นคงหายไปเหลือเพียงความว่างเปล่า

งั้นก็มีทางเลือกที่เลวร้ายอยู่สองทาง ข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์หรือปีเตอร์ เธอคิดว่าเธอน่าจะขอหนังสือที่เกี่ยวข้องจากเขาได้ ปีเตอร์น่ารำคาญ แต่เขาไม่ใช่พวกหวงความรู้ จากนั้นเธอก็ไปศึกษาด้วยตัวเองอีกที แต่น่าพิการทุนการศึกษา

ของเธอยังคงเดินไปข้างหน้าและขึ้นส่วนร่างกายก็กำลังเอนไปอยู่ในห้องใต้ดิน ไม่มีเวลาแล้วจริง ๆ

“ก็ได้” เธอพูด “ฉันหวังว่านายคงเอาชอล์กไปเองนะ”

“สองท่อใหม่เอี่ยมยี่ห้อโซพลิส” เขาพูดอย่างร่าเริง

ใช่ เธอรู้ว่าเขาชอบยี่ห้อโซพลิสมากกว่า นี่คือหลักฐานยืนยันว่าเขามีสินยี่ห้อที่ไม่ดี อย่างน้อยเธอก็คงไม่ต้องแบ่งชอล์กของเธอให้เขา

เธอจัดระเบียบแปะพายหลังที่วางอยู่ข้างเท้า ดูให้แน่ใจว่าไม่มีสายคาดเส้นไหนยื่นออกไปนอกดาวห้าแฉก “เงินทั้งหมดที่เหลือก็คือทองคำ นายพร้อมไหม”

“เดี๋ยวก่อน” ปีเตอร์พูด “เธอรู้ราคาที่ต้องจ่ายใช่ไหม”

อลิชขอมืออยู่แล้ว นี่คือสาเหตุที่แทบไม่มีนักวิชาการคนไหนไปเยือนนรก มันไม่ใช่เพราะว่าการไปที่นั่น ยาก มาก คุณก็แค่ต้องค้นหาข้อมูลที่ถูกต้องแล้ว ทำความเข้าใจมันจนเชี่ยวชาญ แต่สาเหตุเป็นเพราะการเดินทางลงไปที่นั่นแทบไม่เคยคุ้มค่างับราคาที่ต้องจ่าย

“ครึ่งหนึ่งของเวลาชีวิตที่เหลือ” เธอพูด การไปเยือนนรกหมายถึงต้องบุกข้ามพรมแดนระหว่างโลก และนั่นก็ต้องใช้พลังอินทรีชนิดหนึ่งที่หาไม่ได้ในเส้นชอล์ก “อายุขัยจะหายไปสามสิบปีโดยประมาณ ฉันรู้ดี”

แต่เธอไม่รู้สึกรู้ว่าเป็นการตัดสินใจที่ยากเลย เธออยากเรียนจบ อยากทำงานวิจัยที่น่าทึ่ง และก้าวออกไปเจอความยิ่งใหญ่เจิดจรัสใช่ไหม หรือว่าอยากใช้ชีวิตจนสิ้นอายุขัยตามธรรมชาติในสภาพผมหงอก น้ำลายยืด จิตจางจนถูกลิ้มเลือน และจมจ่อมอยู่กับความรู้สึกเสียดาย อะคิลลีสไม่ได้เลือกตายในสนามรบหรือ เธอเคยเจอศาสตราจารย์กิตติคุณมากมายในพิธีต้อนรับของภาควิชา พวกเขาดูเหมือนหุ่นประดับนำสงสารที่สื่อสารไม่รู้เรื่อง และเธอก็ไม่คิดว่าวัยชราจะมีเสน่ห์ดึงดูดใจ เธอรู้ว่าตัวเลือกเช่นนี้คงทำให้ใครก็ตามที่อยู่นอกแวดวงวิชาการตกใจกลัว แต่คนนอกเหล่านั้นย่อมไม่เข้าใจ เธอยอมสละลูกคนแรกเพื่อแลกกับตำแหน่งทางวิชาการด้วยซ้ำ เธอยอมสละแขนหรือขา เธอยอมสละทุกอย่างตราบนานเท่าที่ยังมีสมองอยู่ ตราบเท่าที่เธอยังคิดได้

“ฉันอยากเป็นผู้วิเศษ” เธอพูด “มันคือทุกอย่างที่ฉันต้องการ”

“ฉันรู้” ปีเตอร์พูด “ฉันเองก็เหมือนกัน และฉัน...ฉันต้องทำเรื่องนี้ ฉัน

ต้องทำ”

เกิดความเจ็บปึงเครียด อลิชนีกอยากถาม แต่เธอรู้อว่าปีเตอร์คงไม่ตอบ ปีเตอร์คือกำพวงหินเมื่อเป็นเรื่องส่วนตัว เขาอาจซ่อนตัวอยู่หลังรอยยิ้มใจเย็นนั้น ได้อย่างง่ายดาย

“ฉันก็เป็นอันตกลง” ปีเตอร์กระแอม “ถ้าอย่างนั้นบางทีฉันน่าจะร่ายภาษาละติน ส่วนเธอก็ภาษากริกกับจีน” เขามองลงไปยังส่วนที่อยู่ใกล้ปลายเท้าข้างขวาของตัวเอง “ว่าแต่ทำไมไม่เขียนเป็นภาษาสันสกฤตละ”

“ฉันไม่ค่อยถนัดภาษาสันสกฤต” อลิชพูดย่างเคื่องๆ นี่ช่างสมเป็นปีเตอร์ ชอบข่ม แม้ภายนอกจะแสดงออกเหมือนแค่ขอคำอธิบายก็ตาม “ฉันเลยเขียนข้อความอ้างอิงถึงพระสูตรทั้งหมดด้วยภาษาจีนคลาสสิกแทน”

“อ้อ” ปีเตอร์ส่งเสียงฮัมฮัม “อืม มันก็อาจจะได้ผลนะ ถ้าเธอมั่นใจ”

เธอกลอกตา “นับถึงสามแล้วไปเลย”

“ได้เลย”

เธอนับ แล้วก็ “ไป”

จากนั้นทั้งคู่ก็เริ่มร่ายคาถา

ความตายที่น่ากลัวและน่าสลดใจของศาสตราจารย์เจ็ค็อบ กริมส์เป็นสิ่งที่ทั้งคาดเดาได้และอาจหลีกเลี่ยงได้ด้วย เกมเรื่องหนึ่งที่คนส่วนใหญ่ไม่รู้ก็คือมันเป็นความผิดของอลิซทั้งหมด

งานในวันนั้นไม่ได้เสี่ยงหรืออันตรายมากกว่าการทดลองตามปกตินับพันครั้งที่ศาสตราจารย์กริมส์เคยทำในห้องปฏิบัติการมานานหลายสิบปี เขาก็แค่ทบทวนหลักการพื้นฐานบางส่วนของทฤษฎีชุดใหม่ที่เขาจะเขียนลงวารสาร *ฮาร์วาร์ด* ซึ่งเป็นวารสารชั้นนำในด้านนี้ นี่เป็นแค่กิจวัตรธรรมดาและไม่ได้อันตรายมากไปกว่าการขี่จักรยาน トラบเท่าที่เราตรวจสอบดาวห้าแฉกให้ดีสักสองรอบ นี่เป็นงานในระดับของนักศึกษาปริญญาตรี

ศาสตราจารย์กริมส์ไม่ได้ตรวจสอบดาวห้าแฉกสองรอบ เขาก้าวหน้า

ในอาชีพจนปล่อยงานใช้แรงงานแบบนั้นให้นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาได้แล้ว วันเวลาของศาสตราจารย์กริมส์ล่วนอุทิศให้กับ *การคิดอย่างลึกซึ้ง* ซึ่งจริงจัง เขามองไปเหนือภูเขาและหมู่เมฆเพื่อค้นหาความจริง จากนั้นก็ลงมาประกาศบัญญัติเหมือนโมเสสลงจากเขาซีนาย ลูกสมุนของเขาคือผู้ใส่รายละเอียดให้ทั้งหมด เขาไม่เคยต้องคิดคำนวณตัวเลขหรือแปลภาษาด้วยตัวเองอีกต่อไป แกรมเขายังสูงส่งเกินกว่าจะลงไปคุกเข่าเหนือเส้นซอลล์ที่ลากไปมา เพ่งมองจนตาพร่า และก้มจนปวดหลังด้วย

อาจมีคนคิดว่าเป็นเรื่องประมาทและอาจถึงขั้นโง่เขลาที่ผู้วิเศษฝากชีวิตไว้ในมือนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่ได้ค่าแรงต่ำและโหมงานหนักเกินไป แต่สิ่งหนึ่งที่ต้องคำนึงถึงคือนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของศาสตราจารย์กริมส์เป็นกลุ่มที่เก่งที่สุดในโลก อีกอย่างคือแม้กระทั่งนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในสถาบันระดับล่างสุดของอเมริกาก็ยังแยกแยะข้อผิดพลาดอันตรายนที่สุดในดาวห่าแตกได้ แล้วที่นี้ก็คือเคมบริดจ์ หลังจากฝึกฝนมานานหลายปี ข้อผิดพลาดย่อมโดดเด่นเหมือนธงแดงตระหง่านในสายตานักวิชาการผู้ทรงความรู้คนใดก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นช่องโหว่ในคาถาวงนอก คำที่สะกดผิด ความสมมูลเท็จ หรือนวลิตที่เปิดเผยแต่ลึกลับ ใครก็ตามที่มีสภาวะจิตปกติย่อมสังเกตเห็นเรื่องเหล่านี้แต่อดิซไม่ได้มีสภาวะจิตปกติในวันนั้น

เธอได้ค่าแรงต่ำและทำงานหนักเกินไปจริง แต่นั่นเป็นลักษณะที่พบได้ทั่วไปในหมู่นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและไม่มีใครใส่ใจเรื่องพวกนั้นมากนัก ทว่าอดิซยังนอนไม่ค่อยหลับมาสามเดือนแล้วด้วย เธอตีมากเพื่อนามากเกินไปจนทำให้โลกพรมัวและซอลล์ในมือก็สั่นรัว เธอรู้สึกเหมือนที่รู้สึกอยู่บ่อยครั้งว่าร่างกายไม่มีพรมแดนที่ชัดเจนจากโลกวัตถุรอบตัว หากเธอหยุดตั้งรังตัวเองไว้ด้วยกันในฐานะวัตถุชิ้นหนึ่งก็อาจสลายหายไปเหมือนก้อนน้ำตาลในถ้วยชา เธอไม่อยู่ในสถานะที่จะทำงานได้และเป็นเช่นนี้มานานมากแล้วด้วย สิ่งที่อดิซต้องการมากที่สุดคือวันหยุดอันยาวนาน และบางทีอาจรวมถึงการย้ายไปประจำการในสถาบันห่างไกลที่อยู่ไกลทะเลด้วย

แต่การขาดงานในห้องปฏิบัติการไม่ใช่สิ่งที่ทำได้ ศาสตราจารย์กริมส์ไม่เรียกใช้งานเธอมาตั้งแต่ปีก่อน และแม้งานนี้อยู่ในระดับที่ต่ำกว่าคุณสมบัติ

ของเธอ แคมยังไม่มีสิทธิ์ได้เป็นผู้เขียนร่วมของบทความนี้ด้วยซ้ำ อลิซก็ร้อนรน อยากให้เขามองเธอในแง่ดีอีกหน

ถึงอย่างไรความเหนื่อยล้าจนถึงจุดที่แทบล้มทั้งยืนก็เป็นภาวะที่พบได้บ่อย ความคาดหวังมีอยู่แค่ว่าเมื่ออาศัยกาแฟเข้ม ๆ ผสมกับขนมปังเลมเบาส์ก็น่าจะทำให้เราฟื้นสู่ต่อไปได้จนผ่านพ้นเส้นตายทั้งหมด จากนั้นค่อยล้มลงสู่ภาวะโคม่า ต่อเนื่องโดยไร้ผลกระทบใด ๆ อลิซใช้ชีวิตเช่นนี้เป็นส่วนใหญ่เมื่อเรียนระดับบัณฑิตศึกษา แล้วมันก็ไม่ได้เลวร้ายนัก

แต่บ่ายวันนั้นเธอยังมีอาการเกร็งด้วย และแค้นเคือง และสับสน แคมยังยุ่งเหยิงขุ่นมัวเพราะคับแค้นและเคืองใจอย่างหนัก จนถึงขั้นผงะเมื่อได้ยินเสียงศาสตราจารย์กริมส์ รับรู้ได้ถึงความโกลีในเชิงกายภาพกับเขา รู้สึกว่าเขากำลังเคลื่อนไหว ต้องคุกเข่าอยู่ใต้เงาของเขา ทั้งหมดนี้ทำให้เธอหายใจลำบาก ในช่วงเวลาสั้น ๆ ที่ทั้งคู่สบตากันก็ทำให้ลมหายใจของเธอติดขัดและรู้สึกอยากตายขึ้นมา

มันเป็นเรื่องยากมากที่จะมีสมาธิในสภาพแวดล้อมเช่นนี้

ดังนั้นเมื่อเธอวาดดาวห้าแฉกเสร็จก็ไม่ได้ปิดดวงคาถาที่จำเป็น สำหรับดาวห้าแฉกแล้ว เป็นเรื่องสำคัญมากที่ต้องปิดดวงคาถาที่จำเป็น การท่องคาถาจะปลุกพลังผีดิบของฟูนซอล์ก และพลังทั้งหมดนั้นก็มิปฏิกิริยาระเบิดหากไม่ควบคุมไว้อย่างเหมาะสมภายในพื้นที่จำกัด แม้แต่รูเล็กที่สุดก็อาจก่อให้เกิดหายนะได้ อันที่จริงรูยิ่งเล็กก็ยิ่ง *เลวร้าย* เพราะมันจะรวมศูนย์พลังงานไว้ที่จุดเดียวจนส่งผลกระทบ ดังนั้นใครก็ตามที่วาดดาวห้าแฉกจึงทำสิ่งที่เรียกกันว่า การทดสอบมด นั่นคือลากปลายดินสอจากจุดหนึ่งของคาถาไปจนครบวงเพื่อให้แน่ใจว่ามดตัวใดก็ตามที่ไต่ไปตามเส้นซอล์กนี้จะเดินทางได้ตลอดรอดฝั่ง

อลิซไม่ได้ทำการทดสอบมด

ในทางปฏิบัติก็เท่ากับเธอไม่ได้ตรวจสอบให้แน่ใจว่าร่างกายของศาสตราจารย์กริมส์จะอยู่รอดปลอดภัย

นี่คือความผิดพลาดแบบที่อาจจบอาชีพของใครบางคนได้เลย แล้วมันก็น่าจะเป็นแบบนี้หากมีคนเห็นชื่ออลิซในบันทึกของห้องปฏิบัติการ หรือรับรู้อย่างเป็นทางการว่าเธอคือผู้ช่วยในการทดลองครั้งนี้ น่าจะมีการสอบสวน เธอ

น่าจะโดนตั้งคำถามต่อหน้าคณะกรรมการ โดนบีบให้ต้องเล่ารายละเอียดน่าปวดใจของความผิดพลาดล่าสุดในขณะที่พวกเขารอกันว่ามันเข้าข่ายฆ่าคนโดยเจตนา หรือเป็นแค่การกระทำโดยประมาทจนเกิดอันตรายร้ายแรง เธอน่าจะเสียทุนการศึกษา โดนไล่ออกจากคณะ โดนสอบปากคำโดยราชวิทยาลัย และถูกแบนจากการศึกษาหรือใช้เวทมนตร์ในสถาบันทุกแห่งทั่วโลก แม้แต่สถาบันต่างแดนที่ดูไม่มีหลักแหล่งและขาดความน่าเชื่อถือ นั่นคือในกรณีที่เธอไม่ติดคุกไปเสียก่อน

แต่ศาสตราจารย์กริมส์ไม่ค่อยให้เครดิตนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาที่มาช่วยทำการทดลอง การช่วยงานวิจัยของเขาคือสิ่งที่นักศึกษาต้องลงทุนลงแรงเอง และเป็นเหมือนข้อตกลงลับที่ไม่มีระบุไว้สำหรับภาควิชานี้ ไม่มีใครรู้อย่างเป็นทางการว่ามีใครอื่นอยู่ในห้องนั้นกับศาสตราจารย์กริมส์ในวันเกิดเหตุ ไม่มีใครเห็นตอนที่กระแสน้ำรบกวนพัดจากมิตอนันต์เข้ามาในดาวห้าแฉก ไม่มีใครเห็นลูกตาของศาสตราจารย์กริมส์ยืดยอกจากใบหน้าก่อนหลุดออกมาเหมือนผลองุ่น ไล่ของเขาลุดออกมาข้างนอกแล้วพันรอบตัวเหมือนเชือกกระโดดที่พันรอบตัวเด็กน้อย ปากของเขาบิดเบี้ยวในท่าตะโกนไร้เสียง ไม่มีใครเห็นร่างกายของศาสตราจารย์กริมส์พลิกกลับหัวกลับหางแล้วหมุนเป็นวงนากลัวเจ็ดรอบ อวัยวะที่หลุดออกมาสะบัดพลั่ว ก่อนจะลอยแยกย้ายกันออกไปในทุกทิศทาง ทำให้พื้นผิวทุกแห่งเปรอะเปื้อนเลือด กระดูก และลำไส้ ไม่มีใครเห็นสมองของเขาที่ติดอยู่ตามกระดานดำ และเศษซากขากรรไกรที่มีฟันติดอยู่ที่ตกลงในถ้วยชาดำจีลิยมายของเจ้าตัว

แล้วก็ไม่มีใครเห็นอริชผู้แก่ผ้าเปลือยเปล่าในห้องอาบน้ำของห้องปฏิบัติการ เธอขัดถูเนื้อตัวจนสะอาด โยนเสื้อผ้าเข้าเตาเผา แล้วรีบออกไปทางประตูหลัง โดยสวมเสื้อผ้าจากกระเป๋าค้างคืนที่เตรียมเผื่อไว้ในห้องปฏิบัติการเสมอ ไม่มีใครเห็นตอนที่เธอวิ่งไปในมหาวิทยาลัยยามเช้าตรู่เพื่อกลับห้องพัก จากนั้นก็ถอดเสื้อผ้าเพื่ออาบน้ำฝักบัวรอบที่สอง สลับกับอาเจียนและร้องไห้จนผล็อยหลับไปในที่สุด

เท่าที่ทุกคนรู้คือข่าวการตายของศาสตราจารย์กริมส์หลุดออกมาเป็นครั้งแรกเพราะเสียงร้องของภารโรงในเช้าวันต่อมา

เมื่อถึงตอนนั้นเลือดกับเศษอวัยวะก็ทำให้ดาวห้าแฉกเสียหายไปแล้ว

ลายเส้นซอลล์ดอนทำให้ลบเลือนไป ดังนั้นจึงไม่มีใครดูออกว่ามีอะไรผิดปกติขึ้นส่วนหนึ่งของศาสตราจารย์กริมส์ที่ภายหลังระบุได้ว่าเป็นตับของเขาหล่นลงมาตรงจุดที่อลิซทำพลาดในวงคาถาชั้นนอกพอดี พวกเขาจึงได้แต่สรุปว่ามันเป็นอุบัติเหตุอันเลวร้ายซึ่งมีโอกาสดังขึ้นกับนักคิดผู้ใจกล้าบ้าบิ่นที่สุดคนหนึ่งในยุคสมัย แล้วก็หยุดการสืบสวนไว้แค่นั้น

หน่วยเก็บกวาดของมหาวิทยาลัยหาทางกู้เศษซากร่างมารวมกันได้หนึ่งถึงแล้วย้ายไปใส่ไว้ในโลงศพ จากนั้นวิทยาลัยก็จัดพิธีศพ ภาควิชาประกาศไว้ทุกซ์เป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์ ในระหว่างนั้นนักศึกษาและเจ้าหน้าที่ก็โดนสั่งให้เข้าร่วมเวิร์กช็อปด้านความปลอดภัยภาคบังคับ ผู้สอนคือเพื่อนร่วมวงการที่เดินทางมาจากออกซฟอร์ด พวกเขาออกความเห็นเยาะเย้ยเป็นระยะๆ รวากับอยากประกาศให้ชัดเจนว่า พวกเขามองไม่เห็นวันโง่พอจะปล่อยให้นักวิจัยระเบิดตัวเองจนละเหินห่างปฏิบัติการณ์เช่นนี้ ป้ายชื่อของศาสตราจารย์กริมส์โดนปลดจากประตูห้องทำงานของเจ้าตัว งานสัมมนาวิชาการของเขาก็ถูกมอบหมายต่อนักวิจัยหลังปริญญาเอกผู้น่าสงสาร ซึ่งเข้าใจข้อมูลน้อยกว่านักศึกษาด้วยซ้ำ หนังสือพิมพ์ประจำเมืองลงข่าวทำนองว่านี่คือการสูญเสียครั้งใหญ่ ทั้งต่อเคมีบริดจ์ แวดวงวิชาการ และโลก จากนั้นฤดูร้อนก็จบลงและทุกคนก็เดินทางต่อไป ยกเว้นอลิซ

เธออาจปิดปากเงียบแล้วเดินทางต่อไปก็ได้ มหาวิทยาลัยน่าจะสนับสนุนเธอไปจนจบการศึกษา ภาควิชาเวทมนตร์วิเคราะห้ของเคมีบริดจ์ภูมิใจมากกับอัตราการจบการศึกษาที่สูงลิ่ว ส่วนคณะก็น่าจะผลักดันอลิซไปจนถึงเส้นชัยได้ไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง ต่อให้มันหมายถึงต้องส่งเธอไปให้คู่แข่งที่ออกซฟอร์ด ยืมใช้งานอีกหลายปีก็ตาม

แต่ศาสตราจารย์กริมส์เป็นผู้วิเศษด้านเวทมนตร์วิเคราะห้ที่ทรงอิทธิพลสูงสุดในอังกฤษและอาจจะในโลกด้วย หัวหน้าภาควิชาด้านนี้เป็นเพื่อนสนิทของเขาไปแล้วครั้งหนึ่ง ส่วนอีกครึ่งหนึ่งก็เกรงกลัวเขามากจนยอมทำทุกอย่างที่เขาบอก นักศึกษาทุกคนที่มีศาสตราจารย์กริมส์เป็นที่ปรึกษาต่างได้งานในสถาบันระดับสูงสุด นั่นคือในกรณีที่พวกเขาเรียนจบ จดหมายแนะนำเพียงฉบับเดียวจากศาสตราจารย์กริมส์เพียงพอให้ได้งานในทุกหนแห่งที่นักศึกษาของเขาไปยื่น

โบสมัคร

งานดี ๆ หายากมากในแวดวงวิชาการ อลิซต้องการงานแบบนั้นอย่างยิ่ง เพราะถ้าไม่ได้ เธอก็ไม่ว่าจะทำอย่างไรกับตัวเอง เธอฝึกฝนมาตลอดชีวิตเพื่อทำสิ่งเดียวสิ่งนี้ ถ้าเธอทำไม่ได้ก็ไม่มีเหตุผลที่จะมีชีวิตอยู่ต่อไป

ดังนั้นเช้าวันถัดมาหลังจากศาสตราจารย์กริมส์เสียชีวิต เมื่อมีผู้พบศพเขา และสถานการณ์เริ่มสงบแล้ว ก็ดูเหมือนเป็นเรื่องธรรมชาติที่สุดในโลกที่เธอจะเริ่มค้นคว้าวิธีไปเยือนนรก

ปีเตอร์มีน้ำเสียงที่เหมาะสมจะทอ้งคาถามาก อลิซซึ่งซังเขาในเรื่องนี้มาตลอด เธอไม่ชอบที่เสียงของเขาทำให้เสียงของเธอฟังดูไร้น้ำหนักเมื่อเทียบกัน เธอรู้สึกวุ่นวายไปหมดเป็นพิเศษที่เสียงนี้ไม่เข้ากับรูปร่างผอมบางเหมือนไม้เสียบผีของเขา ไม่ยุติธรรมเลยที่เสียงทุ้มหนักแน่นเช่นนี้ออกมาจากลำคอที่ยืดยาวเหมือนห่าน มิงงานวิจัยออกมาเป็นครั้งคราวว่าทำไมเสียงของเพศชายเหมาะสำหรับทอ้งคาถามากกว่าเสียงของเพศหญิง โดยยกเหตุผลว่าเป็นเพราะระดับเสียง ความทุ้มหรือไม่ใช่ความนิ่ง ชาวแบบนี้ย่อมจุดประกายให้เกิดเสียงฮือฮาครั้งใหญ่ ซึ่งก็รวมถึงคำแถลงการณ์ด้วยความโกรธจากสมาคมสตรีในวงการเวทมนตร์ ตามด้วยแถลงการณ์ขอโทษจากคณะบรรณาธิการของวารสาร นำเสียดายที่ไม่เคยมีใครพิสูจน์ได้อย่างชัดเจนว่าผลการศึกษานั้นเป็นเท็จ นำเศร้าที่อลิซเองก็คิดว่ามันอาจเป็นความจริงด้วยซ้ำ และนั่นก็ทำให้เธอรู้สึกซาบซึ้งในตอนนี ความมั่นใจของปีเตอร์ช่วยให้เธอมั่นใจขึ้นมาบ้าง แล้วเธอก็พบว่าตัวเองเคลิ้มไปกับเสียงอันเรียบรื่นและหนักแน่นของเขา

“เป้าหมายคือศาสตราจารย์เจค็อบ กริมส์” พวกเขาท่องพร้อมกัน “จุดหมายปลายทางคือนรก หรือชีวิตหลังความตาย หรือนรกแปดขุม หรืออาณาจักรของพญามมผู้เมตตา”

พวกเขาท่องจบ ไม่มีอะไรเกิดขึ้น หนึ่งวินาทีผ่านไป ตามด้วยหลายวินาที จากนั้นความหนาวเย็นก็แผ่ไปทั่วห้อง มันเป็นอากาศเย็นน่ากลัวจากที่ใดก็ได้ที่รู้

มันตัดตรงเข้ามาถึงกระดุกของพวกเธอ อลิชตัวลั่น

“มือ” ปีเตอร์ยื่นมือออกมา

เธอปัดมันออกไป “ซูว์”

“โทษที” มือของปีเตอร์ยื่นค้างอยู่กลางอากาศครู่หนึ่งก่อนเขาจะชักมือกลับ อลิชรู้สึกตัวซ้ำว่าเขาอาจขอให้เธอจับมือ เขา

แต่มันก็สายเกินไปแล้ว แสงสีขาวสว่างจ้าจากเส้นซอลล์ก่อเกิดเป็นรัศมีรอบตัวพวกเธอ ห้องปฏิบัติการหายไป แรงสั่นสะเทือนครั้งใหญ่ครอบคลุมไปทั่ว อลิชยื่นมือไปเพื่อเกาะแขนปีเตอร์...แค่ให้ทรงตัวได้นะ แต่ตอนนั้นเองพื้นก็ดันตัวขึ้นมาอย่างแรงจนเธอล้มก้นกระแทก ครู่หนึ่งที่เธอไม่เห็นหรือได้ยินอะไรเลย นอกเหนือจากเสียงดังกระหึ่มนั้น เธอรู้สึกเหมือนโดนตะขोเกี่ยวในอก ไม่เจ็บปวดแค่ *แหลมคม* รวากับมีมือปีศาจล้วงเข้ามาแล้วกระซากหัวใจของเธอออกไปผ่านกระดุกซี่โครง แรงกดดันโถมทับ เธอหายใจไม่ออก ได้แต่ขดตัวและหวังอย่างสุดจิตสุดใจไม่ให้ตัวเองหลุดออกไปนอกดาวห้าแฉก แรงสั่นสะเทือนรุนแรงขึ้นและแสงก็สว่างจ้ามากขึ้นจนกลายเป็นสีขาวโพลนที่แผดเผาทะลุเปลือกตาของเธอ ภาพของวันสิ้นโลกระเบิดขึ้นมาในภาพในหัว มหาสมุทรโลหิตใต้ลิ้นแห่งไฟที่แลบเลีย ดาวเคราะห์สลายกลายเป็นหลุมดำ และในช่วงเวลาครู่หนึ่งที่นำหวาดหวั่นนั้น เธอหลงทางอยู่ท่ามกลางแรงปะทะจนลืมลึนว่าตัวเองเป็นใคร...

เธอรีบท่องถ้อยคำยืนยันตัวตน

ฉันคืออลิซ ลอว์ ฉันเป็นนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาที่เคมบริดจ์ ฉันศึกษาเวทมนตร์วิเศษ...

แสงสว่างสลัวลง แรงสั่นสะเทือนหายไป

อลิซกะพริบตาแล้วยกมือขึ้นพลิกไปมาตรงหน้าตัวเอง เธอรู้สึกสบายดี ผิวมีซีไธ่เคลือบเป็นชั้นบาง ๆ ดังนั้นจึงดูเหมือนตัวเธอโดนย้อมด้วยสีเทา แต่ก็ปิดทั้งได้ง่ายดาย เธอตะออก หัวใจยังอยู่ดี แขนขาก็ยังอยู่ อวัยวะภายในยังคงอยู่ภายในตัว ถ้าเธอจ่ายราคาของการมานรกไปแล้ว เธอก็ไม่ได้รับรู้ถึงมันเลย ทั้งหมดที่รู้สึกในตอนนี้คือความลึกลับอันดิบเถื่อนและแผดเผา มันได้ผล เธอทำสำเร็จแล้ว มันได้ผลจริง ซอลล์ คราบโคล การค้นคว้าวิจัยหลายชั่วโมง จากนั้นโลกหนึ่งก็กลายเป็นอีกโลก เธอเป็นคนทำเรื่องนี้ นี่คือปาฏิหาริย์

ปีเตอร์ลุกขึ้นยืนพลางโอบไปด้วย เขาปิดบอยผมที่มีซี่เกาะออกจากตา “นี่คือนรกสินะ”

อลิซมองไปรอบตัวอย่างตะลึง โดยรอบเป็นทุ่งสีเทา พื้นที่ราบสุดลูกหูลูกตาภายใต้ท้องฟ้าสีแดงเข้ม ดวงอาทิตย์...นี่คือดวงอาทิตย์ ของพวกเธอ ใช่ไหม หรือเป็นเงา หรือเป็นแฝด ไม่ว่ามันคืออะไรก็ลอยต่ำและดูใหญ่มาก แสงที่ส่องออกมาก็สลัวอย่างชวนให้ประสาทเสีย เธอสูดลมหายใจลึก อลิซพกหน้ากากผ้ามาด้วยเพื่ออากาศมีกลิ่นเหม็น ในบทกวี *เอเนอิด* ของเวอร์จิลนั้น ชาวกรีกตั้งชื่อให้นรกว่า *เออร์นอส* หรือ “สถานที่ไร้รัก” เพราะไม่มีนกตัวใดบินฝ่าอากาศที่เหม็นขนาดนั้นได้ แต่อากาศที่นี่ไม่มีกลิ่นอะไรเลยนอกจากกลิ่นฝุ่น ส่วนอุณหภูมิก็แค่ค่อนข้างเย็น เธอคาดว่าจะได้ยินเสียงร้องด้วยความทุกข์ทรมาน ได้กลิ่นซัลเฟอร์และกำมะถัน แต่บางทีนักเทววิทยาชาวอเมริกันอาจพูดเกินจริงไปหน่อย ถ้าว่ากันในเรื่องอุตุนิยมนิยามวิทยาแล้ว นรกก็ดูไม่ได้เลวร้ายไปกว่าฤดูใบไม้ผลิ ในอังกฤษด้วยซ้ำ

เธอสะพายเป้ขึ้นไหล่ มีมวลมืดสลัววางปรากฏอยู่ไกลๆ เธอคิดว่าตรงนั้นน่าจะเป็นทุ่งดอกแอสโฟเดล

“เธอไม่เป็นไรใช่ไหม” ปีเตอร์ถาม

“ไม่เคยรู้สึกดีกว่านี้เลย” อลิซก้าวออกจากดาวห้าแฉก “ไปกันหรือยังล่ะ”

ว่าด้วยเวทมนตร์

เวทมนตร์ สาขาวิชาที่ลึกลับและแปรปรวนที่สุด ได้รับยกย่องเพราะอำนาจ และถูกดูหมิ่นเพราะเอาแน่เอานอนไม่ได้ ทว่าโดยเนื้อแท้แล้วมันก็คือการโกหก เกี่ยวกับโลกนั่นเอง

สิ่งที่ผู้วิเศษแห่งอารยธรรมโบราณค้นพบจากทั้งเหตุบังเอิญและอัจฉริยภาพ อีกทั้งเป็นสิ่งที่นักปรัชญากับผู้วิเศษชาวอังกฤษตั้งแต่ศตวรรษที่ 18 เป็นต้นมา ได้รวบรวมให้เป็นหลักการของยุโรปและอเมริกา คือความจริงที่ว่ากฎธรรมชาติของโลกถูกกำหนดไว้อย่างแน่นอนแล้วแต่กลับแประบางอย่างยิ่ง คุณอาจตีความมันใหม่ด้วยปัญญา และอาจทำให้มันเตลิดหรือหยุดชะงักลงชั่วครวได้ ตราบเท่าที่คุณถักทอเส้นใยแห่งคำลวงได้อย่างเหมาะสม จะใช้เล่ห์เหลี่ยมทางภาษาศาสตร์หรือลูกเล่นเชิงจิตวิทยาก็ได้ทั้งนั้น สิ่งที่ต้องทำมีเพียงหาชุดสมมติฐานที่ทำให้โลกดูต่างจากความเป็นจริง แม้เพียงเสี้ยววินาทีก็ยงดี จากนั้นซอล์กับเศษซากพลังผีดิบอันมหัศจรรย์จากเปลือกสัตว์ทะเลบดละเอียดซึ่งตายมาแล้วหลายล้านปีจะจัดการส่วนที่เหลือเอง

ทุกวันนี้เวทมนตร์ก้าวหน้าไปไกล เมื่อเทียบกับพิธีกรรมดั้งเดิมซึ่งเห็นได้จากภาพวาดซอล์ที่อัฟฟิงตัน นับแต่นั้นก็เกิดสาขาวิชาแปลกใหม่มากมาย ซึ่งแท้จริงแล้วแทบไม่เกี่ยวข้องกับซอล์เลย โดยหันไปข้องเกี่ยวกับวัตถุลับ ดนตรี

สะกดใจ และภาพลวงตาทุกรูปแบบ เราอาจศึกษาวิชาโบราณคดีเวทมนตร์ ประวัติศาสตร์เวทมนตร์ ดนตรีเวทมนตร์ และอื่นๆอีกมากมาย ในอเมริกานั้น ภาพลวงตากับการแสดงโชว์จุดจาดได้รับความนิยมมาก ส่วนในยุโรปก็กำลังสนใจสิ่งๆที่เรียกว่าเวทมนตร์หลังสมัยใหม่กับเวทมนตร์หลังโครงสร้างนิยม มันดูเหมือนจะเกี่ยวข้องกับคำถามมากมายที่ทำตรงข้ามกับที่ผู้คิดค้นต้องการ รวมถึงคำถามที่ไม่ทำอะไรเลยแต่ทุกคนกลับอ้างว่าลึกซึ้งยิ่ง อย่างไรก็ดี เวทมนตร์ที่ดีที่สุดยังคงเกิดขึ้นที่เคมบริดจ์ และเคมบริดจ์ซึ่งเป็นสถาบันอนุรักษ์นิยมแสนดีก็อุทิศตัวให้กับโครงสร้างหลักของศิลปะแขนงนี้ ไม่ว่าจะเป็นเวทมนตร์วิเคราะหฺ์ ซอลล์ ฟันผิว หรือปฏิตรรศน์

ปฏิตรรศน์คือองค์ประกอบสำคัญยิ่ง คำว่า ปฏิตรรศน์ (paradox) มาจากรากศัพท์ภาษากรีกสองคำคือ พารา ที่แปลว่า “ต่อต้าน” และ โดซา ที่แปลว่า “ความเชื่อ” ลูกเล่นของเวทมนตร์คือทำทนาย ก่อทนาย หรืออย่างน้อยที่สุดคือ ผลักไสความเชื่อออกไป เวทมนตร์ประสบความสำเร็จได้ด้วยการสร้างความสับสนและไม่มั่นใจ เวทมนตร์ช่วยพิลึกจั่นทำให้เธอรำให้

ดูอย่างปฏิตรรศน์กองทราย ลองนึกภาพทรายกองหนึ่ง เรียบง่ายมาก หากเอาทรายเม็ดหนึ่งออกจากกองนี้ก็ได้ทำให้มันเป็นกองน้อยลง ต่อให้เอาออกไปสองเม็ดก็ตาม คุณอาจนั่งใช้แหบนหินบเม็ดทรายอยู่ตรงนั้นนานหลาย ชั่วโมง แต่ก็ไม่ได้ทำให้ทรายกองนั้นเล็กลงเลย จะเกิดอะไรขึ้นหากคุณเอาทรายออกไปหนึ่งพันเม็ด ถ้าเป็นหนึ่งล้านเม็ดละ คำถามคือคุณต้องเอาทรายออกไปกี่เม็ดจึงจะทำให้มันไม่เป็นกองอีกต่อไป ถ้าคุณนั่งขัดสมาธิพร้อมแหบนอันหนึ่งแล้วคืบเม็ดทรายออกไปทีละเม็ด ตอนไหนกันแน่ที่คุณประสบความสำเร็จในการทำลายกองทรายนี้ ไม่มีใครระบุช่วงเวลาดังกล่าวได้อย่างแน่ชัด แต่ถ้าความแตกต่างระหว่างกองทรายกองหนึ่งกับกองทรายที่มีทรายหายไปเม็ดหนึ่งเล็กน้อยมาก แล้วคุณจะเปลี่ยนกองทรายให้ไม่เป็นกองได้อย่างไร

ไม่เอาว่า คุณรู้ว่ากองทรายคืออะไร แค่เห็นก็รู้แล้ว มันก็เหมือนหนึ่งปีนั้นละ อีกทั้งคุณยังรู้ด้วยว่าหากใช้พลั่วตักทรายจำนวนมากออกจากกองนั้นก็จะมีช่วงเวลาที่คุณระบุได้อย่างแน่ชัดว่ามันไม่ใช่กองอีกต่อไป

แต่สำหรับช่วงเวลานั้น เมื่อปฏิตรรศน์ปรากฏอยู่ตรงหน้าคุณผ่านการ

เรียบเรียงถ้อยคำที่ชัดเจน คุณก็ชี้ชัดไม่ได้จริง ๆ คุณคิดว่ามันคือความจริงในช่วงเวลาหนึ่ง ว่ามันเป็นไปไม่ได้จริง ๆ ที่จะเปลี่ยนกองทรายให้ไม่เป็นกอง อันที่จริงคุณอาจเหนื่อยล้าจากการได้ยินคำว่า กองทราย จนแนวคิดนี้กลายเป็นความว่างเปล่าสำหรับคุณไปเลย

เกิดความสับสน ความสงสัย เมื่อนั้นย่อมมีช่วงเวลาที่โลกกะพริบตา แล้วกองทรายก็ไม่เคยหมดไป

ช่วงเวลาที่โลกกะพริบตานี้เองที่ล่อลวงอลิซให้มาสนใจเรื่องนี้ เธอได้เรียนวิชาตรรกศาสตร์เบื้องต้นตอนเรียนปริญญาตรีปีหนึ่ง ในสัปดาห์ที่สองของการเรียนก็ได้ชมการแสดงเวทมนตร์ นักวิจัยหลักปริญญาเอกที่ได้รับเชิญคนหนึ่งยืนอยู่หน้าห้องเรียนแล้ววาดวงซอล์กรอบทรายกองเล็กบนโต๊ะ “คุณะ” เขาพูดแล้วกองทรายออกไปก้ามือหนึ่ง เขาทำแบบเดิมอีกครั้ง อีกครั้ง และอีกครั้ง เขาเชิญชวนให้นักศึกษามายืนเข้าแถวกองทรายทีละคนเพื่อทำให้กองทรายว่างเปล่าด้วยมือตัวเอง พวกเขาพยายามแต่ก็ทำไม่สำเร็จ แต่ครั้งที่มือออกจากวงคาถาพื้นที่รอบกองทรายก็จะพรมัว และทรายก็ไม่ลดลงเลย

อลิซมองทรายที่ร่วงจากร่องนิ้ว แล้วบางอย่างในอกก็โดนกระแทกเข้าอย่างจัง

เธอหายใจไม่ออก นี่คือปาฏิหาริย์ ราวกับพระเยซูที่เปลี่ยนขนมปังหักก้อนกับปลาสองตัวให้กลายเป็นทรัพยากรที่เป็นอนันต์ สาขาวิชาทั้งหมดที่เธอเคยคิดจะเลือกเป็นวิชาเอก ไม่ว่าจะเป็นคณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ เกษตรศาสตร์ หรือประวัติศาสตร์ล้วนโดนตีตกไปทั้งหมด มันช่างดูห่างไกลจากเธอ ก็เราจะศึกษาความจริงที่ตายตัวไปทำไมในเมื่อความจริงที่แท้จริงเพิ่งแผ่หนีไปต่อหน้า เธอรู้สึกตอนนั้นเอง แล้วก็รู้สึกเรื่อยมาทุกครั้ง เป็นความรู้สึกที่ที่ทำให้ท้องไส้ปั่นป่วน ความสุขมหัศจรรย์แบบเด็กที่ได้ไปชมละครสัตว์แล้วเพิ่งเห็นกระต่ายหายวับไป แม้ศึกษาเล่าเรียนมานานหลายปี ความรู้สึกนี้ก็ไม่เคยจางหาย คุณเคยคิดว่าโลกเป็นอย่างหนึ่ง แต่แล้วมันกลับเป็นอีกอย่าง หนึ่งอาจกลายเป็นศูนย์ หนึ่งอาจกลายเป็นสอง แค่ว่ากะพริบตาทีเดียวแล้วความจริงของเรื่องราวก็ไม่ใช้ความจริงอีกต่อไป หากโลกเคยลื่นไถลให้คุณแล้วครั้งหนึ่ง ขอถามว่าคุณจะทำให้มันเด่นชัดตามใจคุณได้อีกกี่หน

คนอื่นอาศัยอยู่ในโลกที่ตายตัว พวกเขาแค่ทำตามกฎที่คนอื่นตั้งขึ้น พวกเขาสนใจแค่สร้างสรรค์ภายในกรอบจำกัดของตัวเอง เคลื่อนไหวราวกับอยู่ในก้อนหิน แต่ผู้วิเศษอยู่ในอากาศ พวกเขาเดินร่ำอยู่บนบันไดแห่งความคิดที่หมั่นหม่อม และนั่นก็เป็นแหล่งที่มาของความฝันเพื่อไม่สิ้นสุด มันคือการได้รู้ว่าทันทีที่โลกเริ่มทำให้คุณเบื่อหน่าย คุณก็อาจติดนิ้วแล้วร่วงหล่นอย่างอิสระได้อีกครั้ง

ทั้งหมดที่ต้องทำคือโกหก แล้วเชื่อมั่นว่ากฎทุกอย่างล้วนมีข้อบกพร่องเพื่อให้หลักฐานในทางกลับกันมากเพียงใดก็ตาม คุณยึดมั่นกับข้อสรุปหนึ่งในสมองและเชื่อด้วยพลังใจเต็มเปี่ยมว่าอย่างอื่นล้วนผิดพลาด คุณมองเห็นโลกในแบบที่ไม่เป็นจริง

อลิซทำเรื่องนี้ได้ดีขึ้นเรื่อย ๆ ขณะศึกษาวิชาต่าง ๆ ผู้วิเศษที่เชี่ยวชาญทุกคนล้วนเป็นแบบนี้ ความสำเร็จในสาขาวิชานี้ต้องพึ่งความสามารถในการหลอกตัวเองอย่างดั่งต้นยี่ดมนั่นถึอมนั่น อลิซอาจทำให้โลกของเธอพลิกคว่ำแล้วสร้างแผ่นกระดานแห่งความเชื่อจากความว่างเปล่าได้ เธอเชื่อว่าจำนวนที่มีจำกัดจะไม่มีความหมายไป ว่าเวลาจะวนกลับมาใหม่ และความเสียหายใด ๆ ล้วนเป็นสิ่งที่แก้ไขได้ เธอเชื่อว่าความสำเร็จทางวิชาการเป็นสิ่งที่ต้องสร้างด้วยตัวเอง งานหนักคือรางวัลในตัวเอง เธอเชื่อว่าความใจแคบของภาควิชาไม่ส่งผลต่อเธอ ตราบเท่าที่เธอยังคงก้มหน้าก้มตาทำงานโดยไม่บ่น เธอเชื่อว่าเมื่ออาจารย์ตวาดคุณ เมื่อพวกเขาดูหมิ่นและใช้งานคุณอย่างไม่เหมาะสม นั่นเป็นเพราะพวกเขาใส่ใจ อีกทั้งเธอยังเชื่อว่าตัวเองคิดถูกเต็มที่แม้มีหลักฐานกองโตขึ้นเรื่อย ๆ ในทางตรงข้าม เธอเชื่อว่าทุกอย่างถูกต้องเต็มที่ เชื่อว่าตัวเองไม่ต้องการความช่วยเหลือ เชื่อว่าเธอก็แค่กັดพินแล้วเดินหน้าต่อไปได้

เธอเชื่อมั่นในสิ่งเหล่านี้อย่างสุดจิตสุดใจ ด้วยความฝันเพื่อแบบเดียวกับที่ต้องใช้เพื่อให้กองทรายไม่เคยหมด เธอไม่มีทางเลือก มันเป็นการฝึกฝนอันสำคัญยิ่งสำหรับทุกสิ่งทุกอย่างที่จะเกิดตามมา

คาตาบาชิส น. การเดินทางสู่ยมโลกของผู้กล้า

ในฐานะนักศึกษาภาควิชาเวทมนตร์วิเคราะหฺ์ อลิซ ลอว์ยอมแลกทุกอย่าง
เพื่อเป็นหนึ่งในแวดวงเวทมนตร์ เธอมีศาสตราจารย์เจด็อบ กริมส์ ผู้ทรงอิทธิพลที่สุดแห่งเคมบริดจ์
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา จดหมายแนะนำจากเขาจะเป็นใบเบิกทางให้เธอประสบความสำเร็จดังใจหวัง
แต่เขากลับเสียชีวิตจากอุบัติเหตุเสียก่อน ทางเดียวที่อลิซจะรักษามรดกของตัวเองไว้ได้
คือเดินทางสู่นรกและพาอาจารย์กลับมา

ปัญหาคือปีเตอร์ เมอร์ด็อก คู่แข่งที่พร้อมจะเอาชนะเธอทุกเรื่องก็มีเป้าหมายเดียวกัน
ขณะที่ลงนรกไปด้วยกัน ทั้งสองตระหนักว่าโลกใต้พิภพไม่เหมือนในตำราเลย
ทุกอย่างก้าวบังคับให้อลิซและปีเตอร์เผชิญหน้ากับความทะเยอทะยาน ความพิศบาปที่แต่ละคนปกปิดไว้
และคำถามที่ว่าเธอจะยอมเสียสละมากแค่ไหนเพื่อไปสู่จุดสูงสุดตามปรารถนา

ผลงานของอาร์. เอฟ. ควง นักเขียนชื่อดังระดับปรากฏการณ์ที่นักอ่านพูดถึงอย่างกว้างขวาง
ว่าผสมผสานประเด็นร่วมสมัยเข้ากับโลกแฟนตาซีได้อย่างชาญฉลาด นวนิยายดาร์กอะคาเดมี
ที่เข้าชิงรางวัล Readers' Favorite Fantasy จาก Goodreads Choice Awards 2025

คำเตือน :

นวนิยายเรื่องนี้มีการบรรยายถึงการทารุณกรรม
การฆ่าตัวตาย การล่วงละเมิดทางเพศ

หมวดวรรณกรรมแปลร่วมสมัย

595 บาท

Biblio

Cover Illustration:
Patrick Arrasmith

Cover Design:
AMMYIE
Surat orBank